

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády

ze dne 16. listopadu 2009 č. 1395

Stanovisko

vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 944)

Vláda na jednání své schůze dne 16. listopadu 2009 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 160/1992 Sb., o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 944), a vyslovila s tímto návrhem **nesouhlas**, a to zejména z dále uvedených zásadních důvodů.

1. Předložený návrh zákona nestanoví meze úpravy obecně závaznou vyhláškou kraje, čím se dostává do rozporu s čl. 79 odst. 3 Ústavy České republiky, jenž stanoví, že orgány územní samosprávy mohou vydávat právní předpisy pouze na základě a v mezích zákona, jsou-li k tomu zmocněny.

2. Předložený návrh zákona blíže neupravuje, jaké podmínky pro uzavření smlouvy mají být vyhláškou stanoveny. Navržená formulace by kraji umožnila jednostranně stanovit jak obsahové, tak i formální náležitosti smlouvy a tedy i povinnosti nestátního zdravotnického zařízení. Smlouvou by bylo možno například stanovit rozsah činnosti, kterou by zdravotnické zařízení bylo povinno v rámci lékařské první pomoci poskytovat, místo této činnosti nebo odměnu za tuto činnost. Předložený návrh zákona není v tomto směru v souladu s ustanovením čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, podle kterého mohou být povinnosti ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích.

3. Předložený návrh zákona rovněž nestanoví obsah plánu zabezpečení lékařské služby první pomoci, není určen ani vztah plánu ke smlouvám se zdravotními pojišťovnami; zdravotní pojišťovny totiž nemají při uzavírání smluv se zdravotnickými zařízeními kontraktační povinnost, s výjimkou smluv s veřejnými neziskovými ústavními zdravotnickými zařízeními.

4. Rozsah povinností nestátního zdravotnického zařízení je v současné době v oblasti poskytování lékařské služby první pomoci omezen na „únosnou míru“ proto, aby nebylo překročeno únosné pracovní zatížení lékaře, přičemž by mělo být přihlédnuto nejen k rozsahu poskytované zdravotní péče, ale například též k věku a zdravotnímu stavu lékaře; je třeba vzít v úvahu, že většina nestátních zdravotnických zařízení poskytujících primární péči je provozována jedním lékařem. Navrženým vypuštěním pojmu „únosná míra“ by tato objektivní kritéria nemusela být respektována.

5. Navržená pokuta, bez odstupňování její výše podle závažnosti porušení povinností, by mohla mít pro provozovatele nestátního zdravotnického zařízení - fyzickou osobu likvidační důsledky vedoucí k zániku zdravotnického zařízení.